

Dit infomagazine is een uitgave van Adviesbureau Lahaye Heerlen BV. Publicatie geschiedt periodiek naar gelang relevante actualiteit beschikbaar is.

Indien u dit infomagazine niet meer wenst te ontvangen volstaat een verzoek per e-mail om u te verwijderen uit het bestand.

Adviesbureau Lahaye Heerlen B.V.
Pijnsweg 72
6419 CM Heerlen
tel. 045 574 25 25
fax 045 571 23 73
e-mail adviesbureau.lahaye@home.nl
www.lahaye.nl

Samenvoeging van 6 richtlijnen over gelijke behandeling van vrouwen en mannen op het gebied van werkgelegenheid en beroep en het opnemen van gevestigde rechtspraak van het Europese Hof van Justitie in de tekst ligt ten grondslag aan het door de Europese Commissie ingediend voorstel voor een richtlijn. Op 25 augustus 2005 heeft de Europese Commissie een gewijzigd voorstel voor een richtlijn betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in werkgelegenheid en beroep (herschikte versie) toegezonden aan het Europese Parlement. Hierin zijn opgenomen de richtlijnen inzake gelijke beloning (75/117), toegang tot het arbeidsproces e.d. (76/207 en 2002/73), ondernemings- en sectoriale regelingen inzake sociale zekerheid (86/378 en 96/97) en bewijslast in gevallen van discriminatie op grond van het geslacht (97/80).

Overgangswet VPL (zie infomagazine 2005.10) ingediend: Voornaamste punten uit het voorgestelde overgangsrecht zijn de definiëring van fiscale bovenmatigheid, de partiële bovenmatigheid, te bepalen met behulp van een eenvoudige rekenhulp en een eindheffing bij de inhoudsplichtige van 52% (zie TK 30 330).

De alleenstaandenfranchise benadeelt met name de lagerbetaalden en dat zijn overwegend vrouwen, zodat ook deze franchise (naast de kostwinnersfranchise) verboden onderscheid oplevert (CGB 2005-118 r.o.v. 5.21 d.d. 30-06-2005). Met deze uitspraak gaat de Commissie Gelijke Behandeling (CGB) niet alleen door met haar oordeel omtrent de kostwinnersfranchise maar past dit nu ook toe op de alleenstaandenfranchise. Het oordeel over de kostwinnersfranchise is in elk geval door de Kantonrechtter te Heerlen (LJN AT8795 d.d. 6 juli 2005) niet gevolgd (zie infomagazine 2005.7). De Commissie wijst er in haar beoordeling op, conform het arrest van het Europese Hof van Justitie, zaak C-7/93 (Beune) d.d. 28-09-1994, dat het toepassen van een franchise onder de reikwijdte van de gelijkebehandelingswetgeving valt. In zijn aantekening bij dit oordeel wijst E. Lutjens op het feit, dat, conform het arrest van het Europese Hof van Justitie, zaak C-400/93 (Specialarbejderforbundet i Danmark) d.d. 31-05-1995, de rechter rekening kan houden met het feit, dat het onderwerp in een sociaal akkoord is vastgelegd. De CGB stapt daar volgens hem gemakkelijk over heen in r.o. 5.25. Het feit, dat franchise verband houdt met AOW maar daarmee niet identiek aan AOW is naar mijn mening de kern van de discussie en de verwarring.

40 dienstjaren zijn geen 40 deelnemingsjaren. Het in pensioenregelingen in aanmerking te nemen aantal dienstjaren wordt bepaald door artikel 10a Uitvoerings Besluit Loonbelasting 1965 (UBLB). Voor het 40-deelnemingsjarenpensioen (DJP) is echter het aantal jaren conform art.10ab UBLB van toepassing. Dit betekent b.v. dat voor dienstbetrekkingen in deeltijd als dienstdtijd de in aanmerking te nemen periode wordt verminderd overeenkomstig de deeltijdfactor (art. 10a lid 1 sub a 4^o), terwijl voor deelnemingsjaren het in aanmerking te nemen maximum ingevolge artikel 18e LB (de 70% norm) wordt verlaagd overeenkomstig de deeltijdfactor (art. 10ab lid 4). Zie ook het artikel in Pensioenmagazine nr. 5 van René Bosch en Wim Bolderman.